

ZWIĄZEK POWIATÓW POLSKICH

ASSOCIATION OF POLISH COUNTIES
(member of Council of European Municipalities and Regions)

Pałac Kultury i Nauki, XXVII piętro, 00-901 Warszawa 134,
Plac Defilad 1, skr. pocztowa 7, tel. (22) 656 63 34, fax. (22) 656 63 33

Adres do korespondencji: 33-300 Nowy Sącz 1, skr. pocztowa 119, tel. (18) 477 86 00,
fax. (18) 477 86 11, e-mail: biuro@powiatypolskie.pl, www.zpp.pl

PREZES ZARZĄDU

Ludwik Węgrzyn
POWIAT BOCHENSKI

WICEPREZESI ZARZĄDU

Robert Godek
POWIAT STRZYŻOWSKI

Janina Kwiecień
POWIAT KARTUSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI /woj. ŚLĄSKIE/

Zenon Rodzik
POWIAT OPOLSKI /woj. LUBELSKIE/

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI /woj. PODLASKIE/

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

Marek Tramś
POWIAT POLKOWICKI

CZŁONKOWIE ZARZĄDU

Sebastian Burdzy
POWIAT ŚREDZKI

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Edmund Kaczmarek
POWIAT JĘDRZEJOWSKI

Franciszek Koszowski
POWIAT ŚWIECKI

Edmund Kotecki
POWIAT BRZEZIŃSKI

Józef Kozina
POWIAT GŁUBCZYCKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁĄNCUCKI

Tadeusz Kwiatkowski
POWIAT DĄBROWSKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Marek Pławiak
POWIAT NOWOSĄDECKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY
Józef Swaczyna

POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Marek Chciałowski
POWIAT GARWOLIŃSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Janusz Guzdek
POWIAT DZIERŻONIOWSKI

Józef Jodłowski
POWIAT RZESZOWSKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Szczepan Ołdakowski
POWIAT SUWALSKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/328/16

Warszawa, 28 grudnia 2016 roku

Szanowny Pan

ADAM PODGÓRSKI

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 2 listopada 2016 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (MK-020-358/16) Związek Powiatów Polskich zgłasza następujące uwagi do przedłożonego projektu:

1. art. 1 pkt 1 (zmiana art. 28 Prawa łowieckiego). Wprowadzenie zasady wydzierżawiania obwodów łowieckich w drodze przetargu oraz dopuszczenie możliwości dzierżawienia obwodów łowieckich przez stowarzyszenia myśliwych nie zagwarantują prowadzenia racjonalnej gospodarki łowieckiej. Forma przetargu wykluczy z realnego ubiegania się o dzierżawę małe i „niezamożne” koła łowieckie. Koło łowieckie, które liczy kilkunastu członków oraz gospodaruje na małym lub słabym obwodzie łowieckim nie ma możliwości osiągnięcia dobrego wyniku finansowego. Tym samym mały budżet nie pozwoli na złożenie oferty konkurencyjnej wobec ofert złożonych przez duże koła łowieckie. Poważne obawy budzi także możliwość dopuszczenia do dzierżawienia obwodów łowieckich przez niezależne stowarzyszenia myśliwych niezrzeszone w PZŁ. W praktyce może to oznaczać prywatyzację najbardziej atrakcyjnych obwodów łowieckich (zasobnych w zwierzynę łowną). Niewłaściwe gospodarowanie zwierzyną może prowadzić do zachwiania równowagi ekologicznej w lokalnych ekosystemach. Skutki takich działań mogą nieodwracalne lub być odczuwane przez lata. Zwracamy uwagę, że przepisy nie określają w jaki sposób będzie następowała weryfikacja członkostwa w stowarzyszeniu myśliwych niezrzeszonych w PZŁ oraz fakt zamieszkiwania na terenie powiatu, o którym mowa w projektowanym art. 28 ust. 1b, a także nie wskazano organu przed którym członkowie stowarzyszenia myśliwych niezrzeszonych w PZŁ mogą zdać egzamin ze znajomości zasad wykonywania polowań oraz zasad ochrony przyrody.

2. art. 1 pkt 2 (dodawany art. 28c Prawa łowieckiego). Przepisy powinny bardziej precyzyjnie określać warunki przetargu, w tym wskazać przykładowe kryteria jakimi może posługiwać się organizator przetargu. W praktyce może okazać się, że po włożeniu ogromnych sił i środków w zagospodarowanie obwodu łowieckiego jego dzierżawcą może zostać inne koło. Koła łowieckie mogą też zostać wyparte przez stowarzyszenia myśliwych.
3. art. 1 pkt 3 (zmiana art. 29). Przepis należy doprecyzować, nie wiadomo bowiem czy organizator przetargu będzie jednocześnie stroną umowy dzierżawy.
4. art. 1 pkt 4 (zmiana art. 31 Prawa łowieckiego). Proponowana zmiana wprowadza zasadę podziału czynszu dzierżawnego na nadleśnictwa i fundusze sołectkie jeżeli zostały utworzone. W uzasadnieniu projektu można przeczytać, że pieniądze z czynszu przekazywane sołectwom mają stanowić rekompensatę za przejazdy podczas polowań prowadzonych na gruntach prywatnych oraz, że środki te mają być przeznaczane na inwestycje dla mieszkańców na terenie sołectwa. Przy założeniu, że koła łowieckie będą płacić czynsz dzierżawny na dotychczasowym poziomie należy stwierdzić, iż kwoty przekazywane sołectwom nie pozwolą na żadne inwestycje, a co najwyżej drobne wydatki. Przy średniej powierzchni obwodu około 5.000 ha, kwota czynszu przekazywana gminie w zależności od powierzchni oscyluje w granicach kilkuset złotych. Jeżeli kwota ta zostanie w myśl proponowanych zmian rozdzielona na sołectwa w ramach danej gminy to realnie przekazane środki finansowe będą wynosić kilkadziesiąt złotych na jedno sołectwo. Gwarancją jakichkolwiek inwestycji jest zatem skupienie środków z czynszów na gminie lub powiecie.
5. art. 1 pkt 5 (zmiana art. 42 ust. 5). Przyjmowanie rolników do kół łowieckich bez obowiązku odbycia stażu spowoduje, iż nie będą znali oni terenu obwodu, jego historii, zasad etyki łowieckiej, biologii poszczególnych zwierząt łownych, zasad polowania oraz bezpieczeństwa.
6. art. 1 pkt 6 (zmiana art. 46 ust. 5 i n). Pojawia się wątpliwość, czy koła łowieckie udźwigną wysokości składek wnoszonych do Państwowego Funduszu Odszkodowawczego. Ponadto należałoby rozważyć zmianę lat kalendarzowych na sezony łowieckie. Roczne plany łowieckie obejmują okres od 1 kwietnia do 31 marca, a wysokość składek ma być zwiększana o wysokość procentu niezrealizowania planu łowieckiego w zakresie pozyskania zwierząt. Ponadto należy dookreślić pojęcie planu. Z zapisów projektu ustawy nie wynika, co w przypadku, gdy zarządcą/dzierżawcą obwodu jest PZŁ. Jedynie można się domyśleć, że w tym przypadku ust. 5 nie obowiązuje i nie nalicza się podwójnej składki (ust. 5 i 7). Podobnie rzecz się ma w przypadku PGL Lasów Państwowych (ust. 5 i 8).
7. art. 1 pkt 7 (dodawany art. 46a Prawa łowieckiego). W ust. 1 należy ująć również dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego, jako adresata zawiadomień o szkodach oraz w dalszej części art. 46a wyraźnie zaznaczyć, że czas przeznaczony na szacowanie szkód liczy się od dnia wpłynięcia informacji o zgłoszeniu do dzierżawcy/zarządcy obwodu. Ponadto w ust. 2 należy wskazać, że zawiadomienie o powstaniu szkód może dotyczyć również gruntów leśnych (takie tereny nie są wyłączone z obwodów łowieckich, a właściciele gruntów leśnych wielokrotnie ponoszą nakłady finansowe na uzupełnianie zalesienia o nowe sadzonki). W ust. 3 należy wydłużyć termin na

ogłędziny, szacowanie szkód i ustalenie odszkodowania z 3 do 7 dni ewentualnie wskazać, że chodzi o dni robocze. Dni wolne od pracy – weekendy, święta, mogą uniemożliwić wykonanie czynności w terminie 3 dni. Ust. 8 nie wiadomo na jakiej podstawie ustalono udział kosztów pokrywanych przez strony. Szczegółności wątpliwości budzi wysoki udział w kosztach właściciela lub posiadacza gruntu. Ponadto znów pojawia się sytuacja, że PGL LP lub PZŁ mogą być jednocześnie zarządcą obwodu.

8. Uzasadnienie do projektu ustawy. W uzasadnieniu wskazano, że przedstawiony projekt zmian w ustawie prawo łowieckie ma na celu pobudzenia środowisk rolniczych i łowieckich do współpracy. W naszej ocenie skutki mogą być wręcz przeciwne. Współpraca taka jest od wielu lat realizowana, aczkolwiek oczywiście pojawiają się napięcia spowodowane np.: przez sytuację z ASF. Wątpliwości budzi również stwierdzenie środowisko myśliwych „jednogłośnie domaga się zreformowania obecnie obowiązujących przepisów” – z informacji otrzymanych z powiatów członkowskich wynika, że tego typu stanowisko według nie było powszechnie prezentowane przez koła łowieckie.

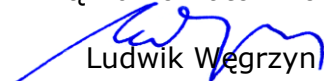
Zwracamy uwagę że projektujący zmiany z jednej strony dopuszcza stworzenia różnych organizacji łowieckich (które mają funkcjonować na nieznanym obecnie zasadach (opisane powyżej) a z drugiej strony narzuca na Polski Związek Łowiecki odpowiedzialność za realizację planów łowieckich. Jest to niespójne logicznie – PZŁ (w przypadku przyjęcia projektu) nie będzie miał (jako oddzielne stowarzyszenie) żadnego wpływu na działalność innych stowarzyszeń.

Ewentualne uchwalenie zmian w zaproponowanym kształcie może doprowadzić do całkowitego załamania się sprawdzonego modelu łowiectwa i doprowadzić do zniszczenia gospodarki łowieckiej w obecnym rozumieniu prawnym, doprowadzając do niekontrolowanego wzrostu populacji niektórych zwierząt (np.: dzików) lub do załamania się populacji np.: sarny lub zwierzyny drobnej na skutek nieprawidłowej gospodarki łowieckiej prowadzonej przez nieprzygotowane do tego podmioty.

9. Uzasadnienie do projektu ustawy. Skutki finansowe nie zostały prawidłowo wyliczone. Sami projektodawcy wskazują, że wejście w życie ustawy skutkować będzie potrzebą zatrudnienia 16 osób w skali kraju (w przeliczeniu 8 etatów), a koszt oszacowano zaledwie na 34 tys. w skali roku.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn